



Celkom nedávno sme na stránkach nášho časopisu oslávili významné životné jubileum prof. MUDr. Karola Matulaya. S obdivom sme rozoberali jeho čínorodý život, odborné úspechy aj ľudské kvality. Preto nás, ktorí sme pána profesora poznali bližšie, neprijemne zaskočila správa o jeho náhlom úmrtí.

Prof. MUDr. Karol Matulay sa narodil 11. 10. 1906 a zomrel 20. 6. 1998. Tieto dáta uvádzame celkom zámerne, pretože tento obdivuhodný vek sa pán profesor dožil v čínorodosti. Prakticky až do posledných dní svojho života odborne pracoval.

Odborný rast a zásluhy pána profesora sme popísali práve v spomenutom oslavnom článku v našom časopise. Na tomto mieste opätovne vyzdvihneme len najvýraznejšie body jeho života. V roku 1939 sa habilitoval, a v tom istom roku sa stal prednostom Kliniky psychiatrickej a neurologickej v Bratislave. V roku 1942 bol menovaný za profesora psychiatrie a neurológie. Bol vlastne prvým slovenským docentom a profesorom psychiatrie a neurológie. Vyoral výraznú brázdú v Psychiatrickej liečebni v Pezinku, zakladal psychiatrickú kliniku v Martine, ktorej bol aj prvým prednostom. Po návrate do Bratislavy, prakticky až do svojej smrti sa intenzívne venoval mentálne poškodeným deťom. Vo svojej odbornej činnosti dosiahol viaceré významné výsledky, a v niektorých oblastiach aj odborné priority.

Hoci sa zmiňujeme o jeho početných pracovných úspechoch a zásluhách (odborných aj organizačných), cítime potrebu skloniť sa nad úžasnou silou ducha pána profesora. Sám veľakrát kruto skúšaný osudom a nepriazňami bývalého režimu, vždy vyrovnane znášal svoj údel, a navyše – sám posilňoval druhých na ich ceste životom. Je obdivuhodné, s akou zanietenosťou a láskou sa venoval dlhé roky tým, ktorí pre svoj mentálny handicap boli odkázaní na starostlivosť iných, a aj ich rodným príslušníkom. Je isté, že na tejto ceste životom ho posilňovala aj viera.

Odišla výrazná osobnosť slovenskej medicíny a vedy vôbec, nestor slovenskej psychiatrie. Zanechal nám však výsledky svojho plodného života. V mysliach tých, ktorí pána profesora mali šťastie bližšie poznať, bude prežívať jeho obraz skromného a pracovitého človeka, oplývajúceho plánmi do budúcnosti. A budeme si pamätať aj jeho láskavý humor, ktorým videl nedostatky spoločnosti i jednotlivcov.

Čeť jeho pamiatke!

Za redakčnú radu
MUDr. Karol Turček, CSc.